

N:o 9/1945.

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s
framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag om kommunala hälsosystrar i
landskapet Åland.

De ökade krav på en förbättrad förebyggande hälsovård, som på senare tid framkommit, hava även i vårt land varit föremål för statsmaktens uppmärksamhet. Särskilt har omvårdnaden av det nyfödda och uppväxande släktet i spädbarn samt kampen mot den härjande folksjukdomen tuberkulosen och andra farsoter tillmätts allt större betydelse vid arbetet för folkhälsans främjande.

Den nödvändiga förutsättningen för åstadkommande av ett mer effektivt arbete på det specialhygieniska området är sammanförandet i största möjliga omfattning av den förebyggande vårdens skilda grenar till en enhetlig organisation. I detta syfte har i riket en genomgripande nyreglering av hälsosysterinstitutionen blivit genomförd genom lagen om kommunala hälsosystrar, utfärdad den 31 mars 1944.

Vid utarbetandet av landskapslag i detta ämne har i väsentliga delar följts det system, som i åberopade rikslag vunnit tillämpning och som jämväl i landskapets barnmorskelagstiftning kommit till användning. En centralisering av den kommunala hälsosysterverksamheten skulle genomföras inom resp. distrikt, sålunda att hälsovårdsarbetets olika områden skulle handhavas av samma person, å vilken skulle ankomma: skol-, tuberkulos- och spädbarnsvården samt

hemmens bispringande med bostadshygienisk rådgivning och hemsjukvård, dock endast för såvitt tillfredsställande skötsel i det enskilda fall icke kunde anordnas. Jämväl andra grenar av föreliggande hälsovård kunde hälsosystem anförtrös genom landskapslag eller lokalt reglemente, vilket enligt den reviderade överenskommelseförordningen skall fastställas av landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande. Vad i rikets lagstiftning finnes stadgat rörande hälsosystemens arbetsuppgifter på den förebyggande tuberkulosvårdens område skulle enligt förslaget till överenskommelseförordning äga motsvarande tillämpning med avseende å kommunal hälsosystems verksamhet på Åland.

Hälsosystrarnas verksamhet skall i analogi med vad fallet är i rikets övriga delar utsträckas till landskapets samtliga kommuner. Mariehamns stad och landskommunernas område skall i regeln bilda hälsosysterdistrikt, ettvar med minst en hälsosyster. Då de åländska kommunernas invånarantal är jämförelsevis ringa, skall dock tillfälle beredas angränsande kommuner att sammansluta sig för avlönande av gemensam hälsosyster. Distriktsregleringen synes i så fall böra godkännas av landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande. Lättnad i skyldigheten att avlöna hälsosyster skall, då skäl föreligga, kunna beviljas av landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande. Å landskapsnämnden ankommer jämväl att bestämma antalet hälsosystrar i Mariehamn.

Spörsmålet om de åländska hälsosystrarnas utbildning och kompetens har varit föremål för meningsolikhet. Å ena sidan har medic-

nalstyrelsen och en minoritet inom Ålandsdelegationen vid behandlingen av frågan om revision av gällande överenskommelseförordning gjort gällande, att hälsosystrarna på Åland borde innehava samma kompetens och utbildning som i övriga delar av riket. Landskapsmyndigheterna hava hållit före, att möjlighet skulle beredas landskapet att uppställa lindrigare krav än de, som i riket voro gällande, dels för underlättande av yrkeskårens rekrytering, som mötte svårigheter på grund av de begränsade utbildningsmöjligheter på svenska språket, som stodo landskapets hälsosysteraspiranter till buds.

Den reviderade överenskommelseförordningen innefattar en kompromisslösning, som går ut på att lika kompetens för hälsosystrarna skulle stadgas såsom regel, men att tillfälle till lindring i kompetenskraven kan beredas under vissa garantier. Sådan eftergift skulle in casu beviljas av landskapsnämnden i samråd med medicinalstyrelsen. Hithörande stadganden hava recipierats i förslaget till landskapslag.

Givetvis måste med avseende å avlönings- och pensionsförmåner åtskillnad göras mellan å ena sidan skolade hälsosystrar och sådana som av medicinalstyrelsen eljest berättigats att i riket, exempelvis på grund av i utlandet erhållen utbildning, utöva hälsosysterverksamhet, samt å andra sidan hälsosystrar med lägre kompetens, vilka erhållit dispens i förenämnd ordning. I konsekvens härmed hava hälsosystrarna på Åland hänförts till tvenne lönekategorier,

nalstyrelsen och en minoritet inom Ålandsdelegationen vid behandlingen av frågan om revision av gällande överenskommelseförordning gjort gällande, att hälsosystrarna på Åland borde innehava samma kompetens och utbildning som i övriga delar av riket. Landskapsmyndigheterna hava hållit före, att möjlighet skulle beredas landskapet att uppställa lindrigare krav än de, som i riket voro gällande, dels för underlättande av yrkeskårens rekrytering, som mötte svårigheter på grund av de begränsade utbildningsmöjligheter på svenska språket, som stodo landskapets hälsosysteraspiranter till buds.

Den reviderade överenskommelseförordningen innefattar en kompromisslösning, som går ut på att lika kompetens för hälsosystrarna skulle stadgas såsom regel, men att tillfälle till lindring i kompetenskraven kan beredas under vissa garantier. Sådan eftergift skulle in casu beviljas av landskapsnämnden i samråd med medicinalstyrelsen. Hithörande stadganden hava recipierats i förslaget till landskapslag.

Givetvis måste med avseende å avlönings- och pensionsförmåner åtskillnad göras mellan å ena sidan skolade hälsosystrar och sådana som av medicinalstyrelsen eljest berättigats att i riket, exempelvis på grund av i utlandet erhållen utbildning, utöva hälsosysterverksamhet, samt å andra sidan hälsosystrar med lägre kompetens, vilka erhållit dispens i förenämnd ordning. I konsekvens härmed hava hälsosystrarna på Åland hänförts till tvenne lönekategorier,

en högre och en lägre, vilka behandlas olika i fråga om avlöning och pensionsförhållandena. Det ligger i sakens natur, att den verksamhet i folkhälsoarbetets tjänst, som tillkommit på initiativ icke kommunala samhällsbildningar, fria sammanslutningar, i ideellt syfte arbetande föreningar och enskilda, skola i görligaste måtto fortsättas och anpassas efter den av landskapet understödda organisationsformen. Ur sådan synpunkt har det ansetts sakenligt, att de genom frivillig självverksamhet anställda privata hälsosystrarna inordnas i den lagbestämda organisationen och likställas med de kommunala hälsosystrarna i fråga om tjänstear och pension.

Det är naturligt att denna grupp av kommunala hälsosystrar skola med eget begivande överföras till nyorganisationen.

Hälsosystrarnas tjänsteställning skall enligt lagförslaget ordnas sålunda att överinseendet över yrkeskåren i anslutning till självstyrelselagens kompetensfördelning ankommer å medicinalstyrelsen och den omedelbara ledningen under landskapsnämndens och hälsovårdsnämndens inseende av vederbörande stads- och kommunalläkare. Den disciplinära bestreffningsrätten över kommunala hälsosystrar på Åland skall enligt den reviderade överenskommelseförordningen handhas enligt de i riket gällande stadgandena.

I Överensstämmelse med förhållandena på den allmänna läkarvårdens område bör hälsosysterinstitutionens upprätthållande på Åland utgöra en för landskapet och kommunerna gemensam ekonomisk angelägenhet. Landskapets bidrag till utgifterna bör utgå med proposi-

tionsvis samma belopp, som lagfästa statsbidraget för de kommunala hälsosystrarna i övriga delar av riket.

De i sjukvårdsarbetet sysselsatta hälsosystrarnas avlöningsförmåner böra likaledes anpassas efter de grunder, som i riket är gällande. Hälsosystrarna erhålla enligt rikets lag grundavlöning enligt åttonde avlöningsklassen av löneskalan. Grundlönen för hälsosyster på Åland bör i enlighet härmed utgå med minst det belopp, som tillkommer innehavare av landskapstjänst i samma avlöningsklass av landskapets analoga löneskala. Detta skulle emellertid gälla enbart hälsosystrar med fullständig skolning, d. s. k. yrkesutövare av högre lönekategori, medan däremot de till den lägre lönekategorin hörande hälsosystrarna finge åtnjuta endast en grundavlöning i fjärde avlöningsklassen av landskapets löneskala. Grundlönen skall på grund härav fixeras för den högre kategorin till mk 31.200:- och för den lägre till mk 24.600:- om året. Dessutom skall hälsosystern tillkomma dyrtids- och dyrorrtstillägg samt bostads- och andra naturaförmåner enligt samma grunder som i rikets övriga delar. Dessamma skall gälla beträffande ålderstilläggen, vilka numera enligt landskapets avlöningssystem, som jämväl i detta avseende är identiskt med rikets avlöningsgrunder, utgå med fixa belopp för varje avlöningsklass och i detta fall skulle belöpa sig till mk 1.380:- resp. mk 1.140:- varje gång.

Landskapets bidragsskyldighet har ansetts böra anpassas efter den föreslagna organisationen. I överensstämmelse med stadgandena i

rikets lagstiftning bör landskapsbidraget utgå med tre fjärdedelar av grundlönen. Enligt samma grund skulle landskapsunderstöd utgå för hälso-systern tillfallande dyrtids- och dyrortstillägg. Utfallande orts- och ålderstillägg skola likaledes utgå ur landskapsmedel i analogi med förhållandena i riket. Extra bidrag kunna tillerkännas ekonomiskt svaga kommuner ur tillbudsstående anslag. Att hälsosysteminstitutionens finansiering ur allmänna medel skall äga rum i noggrann anslutning till de i riket tillämpade grunderna vore ägnat att underlätta kompensationsprövningen vid bidragsutjämningen.

Hälsosystrarnas avgångsålder, tjänsteårsberäkning och pensionsförhållanden äro jämväl i lagförslaget ordnade i noggrann anslutning till resp. grunder i rikets författningar.

Pensionerna skola utgå ur landskapsmedel, för hälsosyster i högre lönekategori med mk 18.720;- och i lägre kategori med mk 14.760;- per år.

Detaljstadgandena i förslaget beträffande hälsosystrarnas anställande och uppsägning från befattningen, reglementets innehåll, ersättning för rese- och andra kostnader, semester- och sjukledighet m.fl. verkställighetsföreskrifter äro tagna från rikets förordning angående tillämpning av lagen om kommunala hälsosysstrar, given den 26 maj 1944.

Nyregleringen skulle genomföras inom tre år efter landskapslagens ikraftträdande.

Med hänvisning till förestående får landskapenämnden vördsammast

förelägga Landstinget till antagande nedanstående:

L a n d s k a p s l a g

om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

. 1 §.

Mariehamns stad och landskommunerna i landskapet Åland skola i sin tjänst hava hälsosystrar i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

Kommunal hälsosyster på Åland bör med avseende å utbildning fylla enahanda fordringar, som finnas uppställda för motsvarande befattningshavare i övriga delar av riket.

Finnes vad om hälsosystrarnas kompetens och utbildning är stadgat vålla svårighet vid anställandet av hälsosystrar för landskapets behov eller uppkommer eljest brist på skolade hälsosystrar på grund av de begränsade utbildningsmöjligheter, som stå yrkeskåren på Åland till buds, äge landskapsnärmden i samråd med medicinalstyrelsen medgiva den lindring, som med hänsyn till förhållandena må prövas nödig och som kan genomföras utan att folkhälsöarbetets intresse äventyras.

I fråga om avlönings- och pensionsförmåner indelas hälsosystrarna på Åland i hälsosystrar av högre och hälsosystrar av lägre lönekategori. Till den förra gruppen hänföres hälsosystrar, som med avseende å utbildning fylla de fordringar, som finnas uppställda i riket ävensom de hälsosystrar, som eljest av medicinalstyrelsen för-

förklarats behöriga att i riket utöva hälsosysterverksamhet, och till den senare gruppen de hälsosystrar, som enligt vad härom är i mom. av denna paragraf stadgat på grund av dispens erhållit rätt att verka som hälsosyster i landskapet Åland.

2 §.

För hälsosysterverksamhetens ordnande indelas landskapet i hälsosysterdistrikt, ettvar i regeln omfattande en landskommun.

Två eller flere landskommuner må dock sammansluta sig för anställande av gemensam hälsosyster, såframt landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande godkänner den föreslagna distriktsindelningen.

I varje distrikt skall finnas minst en hälsosyster.

Antalet hälsosystrar, som med bidrag av landskapsmedel skall avlönas i Mariehamn, fastställas av landskapsnämnden efter medicinalstyrelsens hörande.

3 §.

Landskapsnämnden må efter medicinalstyrelsens hörande på anhållan medgiva kommun, dock ej för längre tid än fem år i sänder, sådan befrielse, helt eller delvis, från skyldighet att anställa hälsosystrar, som av omständigheterna påkallas.

Finnes i kommun av anstalt, sammanslutning eller enskild anställd och avlönad hälsosyster och kan hon utan hinder härav enligt denna landskapslag anlitas såsom hälsosyster i kommunen, kan sådan privat hälsosyster med landskapsnämndens begivande inberäknas i antalet

av kommunala hälsosystrar och skall hon då i fråga om tjänsteår och pension intaga samma ställning som kommunal hälsosyster.

4 §.

Kommunal hälsosyster, som förklarats behörig att utöva hälsosyster-
terverksamhet, anställas av hälsovårdsnämnden efter det befattningen
trettio dagar varit lediganslagen och landskapsläkaren avgivit ut-
låtande om sökandena.

Kommunal hälsosyster skall anställas med förbehåll om sextio da-
gars ömsesidig uppsägningstid. Uppsägning skall ske skriftligen.
Om uppsägning å kommunens vägnar besluter hälsovårdsnämnden och del-
gives uppsägningen åt vederbörande genom utdrag ur nämndens proto-
koll. Dock vare hälsovårdsnämnden berättigad uppsäga hälsosyster
endast för såvitt landskapsläkaren finner giltigt skäl härför före-
ligga.

Om hälsosysters anställande i eller avgång från befattning bör
hälsovårdsnämnden ofördröjligen anmäla hos landskapsläkaren.

5 §.

Kommunal hälsosyster står under medicinalstyrelsens överinseende
och hägn. Ledningen av och den omedelbara tillsynen över de i den-
na landskapslag omförmälda hälsosystrarnas verksamhet handhavas un-
der landskapsnämndens och landskapsläkarens samt hälsovårdsvårds-
nämndens inseende av vederbörande stads- och kommunalläkare.

Den disciplinära bestraffningsrätten över kommunala hälsosystrar
handhaves av medicinalstyrelsen i enlighet med de i riket gällande

stadgandena.

6 §.

Kommunal hälsosystems arbetsuppgifter skola omfatta handledning och rådgivning med avseende å hälso- och bostadsvård i hemmen, omvårdnaden av di- och spädbarn samt barn i skolåldern, tuberkulovård ävensom andra grenar av förebyggande hälsovård, som enligt gällande stadganden eller i 7 § nämnt reglemente kunna henne anförtröas, ävensom i landskommun handledning och rådgivning vid sjukdomsfall, så ock handhavande av egentlig sjukvård i hemmen, för såvitt tillfredsställande skötsel i det enskilda fallet icke eljest kan anordnas.

7 §.

För kommunal hälsosyster skall uppgöras reglemente, som på framställning av kommunens fullmäktige fastställas av landskapsnämnden efter det medicinalstyrelsens utlåtande inhämtats.

Då flere kommuner hava gemensam hälsosyster, förfäres vid uppgörande av reglemente för henne, såsom angående kommunal samverkan är särskilt stadgat.

I reglementet skall intagas föreskrifter bl.a.

1) angående de vårdgrenar, som utöver vad härom är i gällande författningar stadgat i kommunen hänföres till hälsosystems verksamhetsområde;

2) angående hälsosystems avlöning och resekostnadsersättning samt ordningen för dessas utbetalande;

3) angående hälsosysters skyldighet att avgiftsfritt utfärda intyg hörande till hennes verksamhet;

4) angående samarbetet mellan hälsosyster och kommunal barnmorska;

5) angående hälsosysters åligganden beträffande vaccinationen;

6) angående avgivande av berättelse och förande av dagbok över hälsosysters verksamhet;

7) angående hälsosyster tillkommande fritider; samt

8) angående övriga förhållanden, som anses påkalla reglering i reglementet.

I 9 § 2 mom. omförmäld taxa kan intagas i förenämnda reglemente.

8 §.

I kommunens tjänst anställd hälsosyster är skyldig att åtminstone en gång under tio år deltaga i de repetitionskurser, som för hälsosystrar anordnas i ämnen, hörande till deras verksamhetsområde, och skola hälsosystrarna för sådant ändamål erhålla tillräckligt understöd ur anslag, som upptages i landskapets utgiftsstat.

9 §.

Kommunal hälsosyster är icke berättigad att, utöver de henne tillkommande avlönings- och andra förmåner, mottaga gottgörelse för de till hennes verksamhet hörande göromålen.

För sjukvård, som av hälsosyster utövas i hemmen, samt för därav påkallade rese- och andra kostnader är kommunen berättigad att uppbära ersättning enligt en av kommunens fullmäktige godkänd taxa, som

fastställles av landskapsnämnden efter landskapsläkarens hörande.

10 §.

Enligt denna landskapslag i landskommuns tjänst anställda hälsosyster av högre lönekategori skall av kommunen i grundlön erhålla minst det belopp, som utgår enligt åttonde avlöningsklassen och hälsosyster av lägre lönekategori minst det belopp, som utgår enligt fjärde avlöningsklassen av den för innehavare av landskapstjänst fastställda löneskalan. Dessutom skall kommunal hälsosyster åtnjuta dyrtids- och dyrortstillägg, där sådant tillskott utgives åt innehavare av motsvarande befattningar i landskapets tjänst. Utöver grundlönen skall hälsosystemen erhålla ordentlig, möblerad bostad, omfattande minst ett rum, kök och förstuga jämte värme eller huggen brännved samt lyse, del i källare och nödiga uthus ävensom badstuga eller rätt att begagna sådan eller badrum eller ock mot dessa naturaförmåner svarande penningvederlag enligt prisläget på orten. Tillika skall till hälsosystems förfogande, där sådant utan oskäligen kostnad är möjligt, ställas fri telefon.

Hälsosystems avlöning och naturaförmåner i Mariehamn ordnas enligt stadens eget bestämmande, dock så, att grundlönen jämte värdet av naturaförmåner ej sammanlagt må understiga hälsosystems avlöningsförmåner enligt de i 1 mom. stadgade grunder.

I landskapets fattigaste och glest befolkade skärgårdskommuner tillkommer kommunal hälsosyster, där landskapsnämnden anser sådant erforderligt, ett ortstillägg enligt nämndens prövning av högst tjugo

procent av den i 1 mom. stadgade minsta grundlönen i vederbörande lönekategori.

Kommunal hälsosyster i landskommun uppbär fem särskilda gånger årligt ålderstillägg för fyraårsperiod i kommuns tjänst, hälsosyster av högre lönekategori med 1.380 mark och hälsosyster av lägre lönekategori med 1.140 mark varje gång. I avseende å ålderstillägg är sådan kommunal hälsosyster berättigad att tillgodoräkna sig jämväl den tid hon varit anställd såsom utbildad hälsosyster eller sjuksköterska i statens, landskapets, annan kommuns, sammanslutnings av kommuner, bolags eller annan sammanslutnings eller av staten eller landskapet understödd anstalts tjänst.

Ålderstillägg för kommunal hälsosyster i Mariehamn utgår enligt stadens bestämmande, dock icke med lägre belopp än vad i föregående moment är sagt.

Hälsosysters lön utbetalas månatligen ur kommunalkassan. Innan hälsosyster antages i tjänst i distrikt omfattande två eller flere kommuner, skall det fastställas, huruledes månadslönen bör till henne utgivas.

Ärenden angående hälsosysters bostads- och andra naturaförmåner av göras vid inträffad meningsskiljaktighet av landskapsnämnden efter landskapsläkarens hörande.

11 §.

Kommun är skyldig att åt hälsosyster erlægga av hennes tjänsteresor föranledda verkliga resekostnader. På sina tjänsteresor är

hälsosyster skyldig att, där resan på sådant sätt med lätthet kan företagas, anlita av kommunen till hennes förfogande ställt fortskaffningsmedel och annars, såvitt möjligt, billigaste kommunikationsmedel.

12 §.

Kommunal hälsosyster är berättigad att årligen erhålla en månads avlönad semester, för vilken tid, liksom även, då hon deltagit i de i 8 § denna landskapslag nämnda repetitionskurserna, kommunen är skyldig att avlöna vikarie för henne.

13 §.

Insjuknar kommunal hälsosyster, är hon berättigad att erhålla nödig sjukledighet. Överstiger sjukledigheten sammanlagt icke en månad under kalenderåret, tillkommer hälsosyster för denna tid full lön. Huruledes avlöning skall utgå för den tid ledighet under året överstiger en månad, är beroende på vederbörande kommunalmyndighets beslut.

14 §.

Kommun är berättigad att för varje kommunal hälsosyster, som enligt denna landskapslag är anställd i kommunens tjänst, i årligt landskapsunderstöd erhålla tre fjärdedelar av det belopp, som enligt 10 § 1 mom. till hälsosystemen såsom grundlön minst bör erläggas i vederbörande lönekategori. Landskapsunderstöd enligt samma grund utgår jämväl för hälsosyster tillfallande dyrtids- och dyrorrtstilllägg.

orts- och ålderstillägg, om vilka stadgas i 10 § 3 och 4 mom.,
erläggas till kommunen likaledes av landskapsmedel. Likaså utbeta-
las åt Mariehamn ålderstillägg för envar med landskapsunderstöd av-
lönad kommunal hälsosyster enligt de grunder, om vilka stadgas i
sagda 4 mom.

Kommuner i svag ekonomisk ställning, så ock kommuner, för vilka
avlönande av hälsosystrar på grund av geografiska förhållanden el-
ler andra synnerliga skäl ställer sig överhövan betungande, kunna
av landskapsnämnden, efter medicinalstyrelsens hörande, tilldelas
extraordinarie bidrag ur tillbudsstående anslag.

15 §.

Hälsosyster, som underlyder bestämmelserna i denna landskapslag,
är vid uppnådd sextio års ålder skyldig att avgå från sin befatt-
ning. Dock kan landskapsnämnden, efter att hava hört den kommunal-
myndighet, som äger anställa hälsosyster, samt landskapsläkaren be-
rättiga hälsosyster att kvarstå i sin befattning ända till sextio-
fem års ålder.

Kommunal hälsosyster, som oförvitligen tjänat såsom hälsosyster i
trettio år och uppnått sextio års ålder, vare vid sin avgång från
befattningen berättigad att av landskapsmedel erhålla en årlig livs-
tidspension, hälsosyster av högre lönekategori till belopp av
18.720 mark och hälsosyster av lägre lönekategori till belopp av
14.760 mark. Såsom till pension berättigande år är hälsosyster be-
rättigad att räkna sig till godo även den tid, vilken jämlikt 10 §

4 mom. bör beaktas vid fastställandet av ålderstillägg.

• Blir hälsosyster tidigare än ovan sagts varaktigt oförmögen att handhava sin befattning eller innehar hon vid avgång på grund av uppnådd ålder ännu icke trettio pensionsår, berättiga tio pensionsår till tio trettiondedelar av fullt pensionsbelopp och varje påföljande fullt pensionsår till ytterligare en trettiondedel därav, intill dess fullt pensionsbelopp uppnås. Ådrager sig hälsosyster sjukdom, som innebär fara för omgivningen, och måste hon av sådan anledning avgå, kan landskapsnämnden, efter inhämtat utlåtande av medicinalstyrelsen, bevilja henne vårdbidrag för viss tid eller skälig pension oberoende av pensionsåren.

Stadgandena i denna paragraf äga motsvarande tillämpning med avseende å hälsosyster, som i 3 § 2 mom. omförmäles.

16 §.

Därest det officiella indexet ådagalägger, att levnadskostnaderna, i jämförelse med den vid ikraftträdandet av denna landskapslag rådande prisnivån, avsevärt stigit, kan å hälsosysters pension inom gränserna för landskapets utgiftsstat erläggas dyrtidstillägg.

17 §.

Hälsosysterinstitutionens nyreglering enligt denna landskapslag skall genomföras under loppet av tre år, räknat från lagens ikraftträdande.

18 §.

Av landskapets medel utgående understöd för kommunal hälsosysters

avlönning skall efter utgången av varje kalenderhalvår ofördröjligen rekvireras hos landskapsnämnden, och skall rekvisitionen åtföljas av sådan utredning, som nämnden anser nödig.

19 §.

Kommunal hälsosyster tillkommande ålderstillägg beviljas av landskapsnämnden på framställning av kommunen eller på vederbörandes därom skriftligen gjorda anhållan.

20 §.

Anhållan om pension bör av därtill berättigad hälsosyster skriftligen göras hos landskapsnämnden och beviljas av denna med iakttagande i tillämpliga delar av vad om innehavares av landskapets tjänst eller befattnings rätt till pension är stadgat.

21 §.

Till kommun utgående ersättning enligt taxa, som avses i 9 § 2 mom kan utan dom uttagas genom utmätningssmans försorg.

Mariehamn den 14 februari 1945.

på landskapsnämndens vägnar:

G. K. J. J. J. J.

H. J. J. J.